

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. II. De caritate erga externos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

casto in statu tuo offeratur; quàm gravis proinde hæc socordia tua fuerit, quàm salutaria & efficacia media ad tam præclarum finem, obtinendum adhibere distulisti.

Considera III. Quomodo deinceps hæc media in prætinu deducere, iisque charitatem fraternam, tum in te, tum in alijs insigniter promovere velis; Colloq. ad Christum &c.

Pro quinta Die.

MEDITATIO II.

DE CHARITATE ERGA EXTERNOS.

Punctum I.

Considera I. Causas, propter quas non erga domesticos duntaxat, sed etiam erga externos charitatem specialem exercere debeas, omisiss alijs, quatuor tibi sufficere possunt. Prima est, quòd, teste S. Greg. nullum omnipotenti Deo tam gratum sit sacrificium, quàm zelus animarum. 2. Et Christi amor erga te, & omnes alios, quos redemit; an non ergo vicissim eum redamabis? vis autem scire, quomodo illi præstare queas? audi ipsum Christum, Jo. 2. id indicantem dum ad S. Petrum dixit: *Simon, Ioannis diligis me? pascis oves meas*, nimirum non meliùs illi beneficium justificationis, redemptionis, glorificationis &c. rependere potes, quam si proximi tui justificationem, & salutem promovere studeas. Sic enim quidquid uni horum feceris, ipsi quoque Christo fecisse censeberis. Tertia est, quia quivis homo est imago Dei, & quidem post Angelos omnibus alijs rebus conditione præstantior, & infinito pretio sanguinis Christi redemptus. Item est Frater tuus, non carnalis, sed spiritualis, ex eodem Christi sanguine (unde longè perfectior Cognatio surgit) tecum progenitus. Est tandem & membrum ejusdem corporis, cujus tu membrum es; an ergo videns imaginem ligneam Christi in luto aut periculo incendij jacentem non accurres, & eripere conaberis, & Dei imaginem tam pretiosam in luto peccati, & periculo æterni incendij constitutam aspiciens non succurres, & liberare à tali periculo studebis? an à Fratre tuo aut membro corporeo, malum omne tam stolidosè arcebis, & Fratres tuos & membra spiritualia à summo peccati

peccati & æternæ damnationis malo non eripere conaberis?
 Quarta est, quia vocatio propria id exigit, si enim, quo ma-
 jori beneficio Aulicus quis ad supremam aliquam dignita-
 tem officiûmque est promotus, tantò magis se obligatum pu-
 tat, ad officium tale summâ cum diligentia administrandum,
 quid tu non facies, qui summo beneficio ex tot millibus ele-
 ctus, & ad illud officium assumptus es, de quo S. Dyonisius
 dixit: *Omniûm divinorum divusissimum est, cooperari Deo
 in salute animarum.*

Confidera II. Quàm efficacia sint hæc motiva, quàmque
 frigidum esse cor tuum debeat, si etiam tot motivis, veluti
 tot statibus excitatum, necdum tamen veri zeli ignem con-
 cipiat.

Confidera III. Quomodo saltem deinceps perfectius vo-
 cationi tuæ satisfacere velis. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II-

Confidera I. In quibus capitibus verus zelus animarum
 consistat, scilicet in tribus potissimum. 1. Ut voluntate, id
 est, ardenti desiderio proximi salutem promoveas, exemplo
 Moysis petentis aut dimitti populo culpam, aut se de libro
 vitæ deleri; S. Pauli cupientis pro Fratribus, anathema fieri.
 S. Davidis de se dicentis: *Tabescere me fecit zelus tuus &c.*
 imò ipsius Christi in cruce etiamnum salutem hominum si-
 tentis. 2. Ut eandem verbis promoveas, quod tripliciter
 præstare potes, scilicet, vel precando (ad morem Esther:
*Obsecro Domine, dona mhi animam meam, pro qua rogo, &
 populum pro quo obsecro*) vel adhortando (juxta consilium
 S. Pauli. 2. ad Tim. 4. *Prædica Verbum, instâ opportune, im-
 portune, arguè, obsecra, increpa, in omni patientia & do-
 ctrina*) vel instruendo in ijs, quæ ad salutem consequendam
 sunt necessaria. 3. Ut eandem etiam opere promoveas,
 scilicet exemplo (quia longum iter per præcepta, breve &
 efficax per exempla) operibus pœnitentiæ (pro ipsis pecca-
 toribus, placando Deum. sicut Christus patiendo pro nobis
 placavit) Sacramenta administrando, aliâque similia ope-
 ra charitatis exhibendo.

Confidera II. Quàm parùm tu hæctenus his modis salu-
 tem proximi tui promoveri conatus sis, quàm justam proin-
 de

de offensam Dei tui incurreris, perinde ut is, qui ad pascedas oves destinatus omnia alia, quàm quæ ad officium suum pertinebant, egerit.

Considera III. Quomodo saltem deinceps hanc negligentiam emendare, & ferventioribus obsequijs competere velis.

Punctum III.

Considera I. Cùm officium hoc satis arduum sit, quomodum deinceps adhibere debeas, ut cum magno tuo meliorum fructu illud obeas; eum modum intelliges, si memento, Spiritum S. super Apostolos in specie ignis apparuisse, ut indicaret, zelum verorum Apostolorum ignis propinquitates in se continere debere, & si quidem, sicut ignis, dum alia calefacit, semper sursum tendit, ita & te per intentionem tuam, & pias aspirationes mentem semper in caelos erectam habere debere. 2. Sicut ignis, dum alia objecta accendit, nihil de calore suo amittit, ita & te sollicitum esse debere, dum alijs prodesse cupis, tibi noceas. 3. Sicut ignis pauperem æquè ac divitem, ignobilem æquè ac nobilem calefacit, ita & te æqualem omnium curam suscipere debere. 4. Sicut ignis magis propinquos vehementius & citius calefacit, ita & te primam eorum curam habere debere, quibus majorem necessitatem magis tibi propinqui sunt, magis operam tuam exigere videntur. 5. Sicut ignis cupit omnia in se convertere, ita & te debere velle omnes charitates divina & proximi ardere. 6. Sicut ignis prius exsiccat, quam accendere cupit, ita & debere te prius peccatores a peccatis & desiderijs carnalibus liberare, quàm eos ad virtutes exercendas hortari, & instruas. 7. Sicut ignis non extinguitur, quàm diu lignum adest, ita & tuum zelum non prius extingui debere, quàm vita, aut vires, occasio deficiat.

Considera II. & III. Quomodo tu hæc omnia observare aut deinceps observare velis.

Pro quinta Die.

CONSIDERATIO.

DE REGULARUM OBSERVATIONE.

Punctum I.

Examina te 1. An magnam de regulis tuis æstimationem conceperis?

Examina te 2. An sufficientem cognitionem earundem regularum comparare studueris, eas frequenter legendo, aut audiendo, accurratè meditando, firmitèrque memoriæ imprimendo?

Examina te 3. An facilem tibi in earum observatione præxim reddideris, scilicet prævidendo occasiones, in quibus illæ observari possint; in ipso actionum tuarum exercitio te per illas dirigendo, & tandem examinando, quomodo in hac vel illa occasione illas observaveris?

Examina te 4. An & quæ Regulæ in particulari hæctenus te frequentius fuerint neglectæ? & quæ talis transgressio- nis occasio, aut causa extiterit?

Punctum II.

Perpènde causas, ob quas summam de regulis tuis æsti- mationem concipere debeas.

Prima est, Quia Regulæ tuæ sunt voluntas Dei bona, be- neplacens, & perfecta, quam S. Paulus ad Rom. 12. probari iussit.

Secunda est, Quia ipsæ sunt optimum instrumentum ad ædificium perfectionis (propter quod ædificandum venisti in Religionem) facile & sine errore extruendum. Ipsæ quoque sunt forma (der Modus) Christi vitam & virtutes perfectissimè exprimens, unde si cor tuum amoris igne li- quefactum in eas transfundas, Christum exactè repræsenta- bis, dicerèque poteris cum S. Paulo: Vivo jam non ego, vivit verò in me Christus.

Tertia est, Quia de illis jure dici potest, illud S. Pauli ad Gal. 6. *Quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illas, & misericordia;* Et illud S. Davidis Ps. 118. *Pax multa diligentibus legem tuam, & non est illis scandalum.*

Instrum. VIII.

R r

Quar-

Quarta est, Quia illæ sunt fortissimum scutum, quo tu contra omnes hostes tuos defendere poteris, diciturque cum S. Davide ps. 4. *Vt scuto bona voluntatis tua* (in regulis declarata) *coronasti nos.* Et Ps. 118. *Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo.*

Quinta est, Quia illæ sunt via, per quam Deus tuum fructorem, ejusque sectatores ad cælum duxit, & te quoque eodem ducere paratus est. Hinc post obitum S. Benedicti duobus Monachis ejusdem Ordinis Anima ejus pulcherrime ostensa est, & vir eidem insistens, addita hac voce: *Hæc via, quæ dilectus Domini Benedictus in cælum ascendit.* Nimirum *Beati immaculati in via, qui ambulavit in via Domini.* Ps. 118.

Punctum III.

Perpende, quid te hæctenus impediverit, à perfecta regularum observatione.

An non 1. exigua de illis æstimatio? ergo auge illam prædictorum motivorum frequenti & accurata meditatione.

An non 2. horror difficultatis? atqui memento, idem tibi accidere, quod Monacho nolenti ab initio viles cibos gustare; unde vidit quondam S. Petrum, & Honoratum Abbatem, nescio, quid condimenti Fratrum cibis inspergens, quo dulcissimi redditi sunt. Sic ergo & tu gusta cibum voluntatis Divinæ desiderabilem super mel & favam, & te semel generosè viceris, resolverisque ad eum constantem deinceps sumendum, miram in eo suavitatem experieris cum S. Davide ps. 118. exclamabis: *Quàm dulcis fuit in ore meo eloquia tua, super mel ori meo!*

An non 3. respectus humanus? atqui noli timere eos, si multum agant, possunt occidere corpus, sed potius occidant eum, qui & animam & corpus perdere potest; cujus fructus pluris æstimandus est, quàm omnium hominum etiam potentissimum gratia. Dic ergo cum S. Paulo: *Si adhuc hominibus placere, Christi servus non essem.* Gal. 1.